

CINCI DECENII DE AFIRMARE A CREZULUI REVOLUȚIONAR

Desfășurându-se într-o atmosferă plină de însuflețire și de cordialitate, ilustrând marile prestigii și înalta considerație de care se bucură conducătorul partidului și statului nostru, politica internă și externă a României socialiste, vizita tovarășului Nicolae Ceaușescu, și a tovarășei Elena Ceaușescu într-un număr de țări ale Africii constituie o puternică expresie a relațiilor de prietenie între țările, partidele și popoarele noastre, a dorinței comune de a întări frontul antiimperialist, de a servi cauza păcii și progresului.

De la începutul ei, vizita secretarului general al Partidului Comunist Român, tovarășul Nicolae Ceaușescu în cele opt țări din Africa, a căpătat semnificații deosebite. Fiecare dintre punctele turnelui oficial au constituit momente de afirmare a prestigiului marelui crescând al României socialiste, al conducerii sale în frunte cu tovarășul Nicolae Ceaușescu, prestigiu cizigat și continuu revitalizat prin progresele de ordin economic și social prin poziția în genere a țării noastre, prin capacitatea ei de ordin moral datorită înaltei principialități de care e călăuzită și pe care o promovează cu fermă înțelepciune în toate sectoarele de relații interumane pe întreaga suprafață a globului.

În fiecare dintre cele opt țări africane vizitate, conducătorul partidului și statului nostru, tovarășul Nicolae Ceaușescu și ceilalți înalți oaspeți români au fost primiți și înconjurați cu o deosebită căldură și ospitalitate, acordându-se toate

ROMÂNIA- AFRICA

onorurile acestui eveniment politic, apreciat unanim ca fiind de o însemnătate deosebită în dezvoltarea relațiilor de colaborare și prietenie între România și țările națiunilor africane, apropiate prin sentimente de stimă și de respect în ciuda distanțelor geografice ce le despart.

Apreciind eforturile poporului algerian pentru consolidarea independenței politice și economice, pentru recuperarea bogățiilor naturale de sub controlul monopolurilor străine, președintele țării a subliniat câteva din principalele caracteristici ale poziției României pe plan internațional subliniind totodată marile schimbări în raportul internațional de forțe. „Pe toate continentele popoarele se ridică tot mai hotărât la lupta împotriva politicii imperialiste de agresiune, dominație și dictat. Viața a demonstrat că nu pot fi ingenuitate popoarele care luptă pentru a-și apăra suveranitatea și independența, dreptul lor la existență liberă”.

Aceleași sentimente de prietenie și solidaritate au caracterizat vizita și convorbirile purtate de președintele Nicolae Ceaușescu și Jean Bedel Bokassa. Declarația comună româno-centrafricană sublinia faptul că discuțiile s-au desfășurat într-o atmosferă de deplină înțelegere reciprocă, că ele au prilejuit celor doi șefi de state un rodnic schimb de păreri asupra problemelor internaționale de interes comun, că raporturile româno-centrafricane tind către statornicirea unei prietenii tranșante și către o cit mai intensă și diversă colaborare.

Un loc deosebit în cadrul vizitei întreprinse în Republica Congo de către tovarășul Nicolae Ceaușescu l-au ocupat contactele politice. Aparate semnificative în acest sens Plenara extraordinară

AGRARIA

(Continuare în pag. 11-a)

La numai un an de la aniversarea de către întregul nostru popor a glorioșului semicentener al Partidului Comunist Român, tinăra generație are bucuria de a sărbători, cu sentimentul unei adânci prețuiri, istoria semicenteneră a organizației sale revoluționare — Uniunea Tineretului Comunist. Istoria a lăsat închinată de victorie, a speranțelor în consens cu necesitatea devenirii sociale, a împlinirilor aureolate de idealurile comunismului, istorie a unei tinereți eroice, care s-a călăuzit și maturizat în procesul unei intense bătălii pe plan social, politic și ideologic, conduse și îndrumate de marile călăuzitori al vieții noi, socialiste pe nelegăturile României — partidul comunist.

Apariția mișcării comuniste de tineret în viața politică a țării noastre este strins impletită cu mișcarea revoluționară a generațiilor virgine, care, în mai 1921, au creat Partidul Comunist Român.

Încă de la constituirea sa, Partidul Comunist Român a acordat cea mai mare atenție și a purtat o grijă plină de căldură și responsabilitate pentru tineretul muncitor, pentru călăuzirea procesului de clarificare ideologică și politică, început în anii anteriori, de dezvoltare a mișcării muncitorești socialiste și revoluționare, proces care avea să ducă la încheierea organizației marxist-leniniste a tineretului.

Rememorarea momentelor eroice ale acestui proces demonstrează prezența tinerilor în marile bătălii de clasă, afirmarea răspicată a crezului lor revoluționar inspirat de ideologia dreptății, libertății și echității sociale și naționale, de principiiile însuflețitoare ale patriot smului proclamat, de convingerea nesămintată în viitorul comunist al României.

Astfel, în vara anului 1921, cele trei mișcări regionale de tineret au constituit un Comitet Central Provizoriu, care și-a început activitatea la sediul redacției ziarului „Tineretul socialist”. Cu toate că, pentru evitarea măsurilor represive ale autorităților, mișcarea tineretului socialist și organizația sa de presă, s-au declarat autonome în realitate, Comitetul Central Provizoriu și organizația în ansamblu ei, activa pe baza principiiilor ideologice revoluționare a clasei muncitoare, sub conducerea și îndrumarea permanentă a Partidului Comunist Român. De fapt, această linie avea să se dovedească pe deplin oportunitatea în septembrie 1921, când, comitetul de partid creat ilegal în București, neputând edita un ziar legal, avea să folosească pagina ziarului „Tineretul socialist” pentru propagarea ideologiei muncitorești.

Între 19 și 20 martie 1922 s-au ținut în capitală lucrările Conferinței generale a tineretului socialist, care a reunit pentru prima dată în istoria mișcării revoluționare de tineret reprezentanți ai organizațiilor din toate provinciile istorice ale țării. La această conferință, 16 organizații de tineret au adoptat un „Regulament de organizare a mișcării tineretului socialist din România” care avea să constituie platforma teoretică a mișcării revoluționare de tineret și mara începutului creării organizației marxist-leniniste de tineret la scară întregii țări, organizație care din mai 1924 se va numi Uniunea Tineretului Comunist. Creșterea maturității politice a tineretului revoluționar a continuat cu și mai multă intensitate în perioada care a urmat conferinței din martie 1922. Printre o intensă muncă organizatorică, până în toamna acestui an, mișcarea de tineret a reușit să numere pe întreg teritoriul țării 46 de secții locale, cu peste 7.800 membri, majoritatea fiind tineri între 13 și 18 ani. Un mare accent s-a pus și pe atragerea studențimii în organizațiile tineretului socialist și pe fo-

loșirea pregătirii sale intelectuale în activitatea culturală, de educație și de propagandă.

Această intensă activitate, plină de elan și însuflețire, a trebuit însă să treacă în ilegalitate, în aprilie 1924, când, odată cu interzicerea Partidului Comunist Român, autoritățile au suprimat și activitatea legală a Uniunii Tineretului Comunist. Măsură samavolnică de a seceate în afara legilor organizațiile revoluționare ale clasei muncitoare nu a putut stăvili însă hotărârea de acțiune a comunistilor și atecistilor. Un document al Comitetului Central al Uniunii Tineretului Comunist spune: „Dacă este imposibil de a activa legal, vom lucra ilegal”. Și, în lupta revendicativă din timpul ilegalității, la manifestările de solidaritate, la greve, la demonstrații, prezența atecistilor s-a făcut vădită simțită. Vasile Roșca, ucenicul răpus de gloanțe la 16 februarie 1923, în lupta revendicativă a defecșilor de la Grivița, a fost ucis. Tot ucis era și tinărul de 16 ani atunci, care făcea parte din delegația care a plecat la Craiova unde, la Comitetul de război al Corpului întâi de armată, se judeca procesul teroristilor și petrolistilor. Creșterea se numea Nicolae Ceaușescu.

În perioada 1924-1925, Uniunea Tineretului Comunist a avut o vie activitate propagandistică și organizatorică pentru revendicări economice și politice, împotriva curentului de reacție în țării pentru independența națională, pentru pace și democrație. Că să poată face față cerințelor, un număr de tineri comunisti din București și din alte centre din țară au fost pregătiți la Școala superioară de cadre a Comitetului Central al Partidului Comunist Român, organizată în cea casa conspirativă din Ploiești, iar din activiștii de partid cu experiență în muncă cu tineretul a fost alcătuită o comisie de reorganizare a Uniunii Tineretului Comunist, condusă de tovarășul Nicolae Ceaușescu. În octombrie 1925 Conferința pentru reorganizarea Uniunii Tineretului Comunist s-a ținut la tovarășul Nicolae Ceaușescu secretar general al U.T.C.

În perioada următoare, întocșenie și în tot timpul celui de-al doilea război mondial, Uniunea Tineretului Comunist a trebuit să mîrune necontenit teroarea organelor represive ale guvernului ultra-reacționar.

În tumultuoasa răsturnare a situației politice din zilele lui august—septembrie 1944, când țara era confruntată cu probleme dintre cele mai grele, partidul comunist, organ zind și președintele război, adaptându-și activitatea la noile condiții de legalitate, ridică pe o treaptă și mai înaltă eroicele tradiții de luptă ale organizației revoluționare a tineretului. În

numai două luni — septembrie—octombrie 1944 — în Uniunea Tineretului Comunist intră peste 10 mii de tineri, ca în aprilie 1945 organizația să numere 63 de mii de membri. În această perioadă se făurește și Frontul Unic al Tineretului, constituindu-se astfel coloana vertebrală a frontului larg a tineretului patriotic în presat în propășirea țării. În preocupările din perioada aceea a Uniunii Tineretului Comunist, un loc de frunte îl ocupă grija pentru problemele specifice ale tineretului din școli și facultăți, educarea lui în spiritul responsabilității sociale. În Școala tineretului din 13 martie 1944, tovarășul Nicolae Ceaușescu definea astfel aceste preocupări: „... trebuie ca școlile și universitățile noastre să nu dea elite intelectuale, ci oameni de cultură și știință care să muncească pentru refacerea țării. Trebuie ca în școli tinerii să fie educați să nu se izoleze de poporul și să stea în slujba poporului”.

După cucerirea în 1948 a întregii puteri politice de către clasa muncitoare în alianță cu țărănișca muncitoare, Partidul Comunist Român îndrează direcțiile dezvoltării economice naționale pe baze socialiste, stabilind ca primă etapă refacerea economică a țării și trecerea la construirea temelii socializmului. În toată această perioadă de transformări structurale, tineretul s-a afirmat ca o puternică forță constructivă, răspunzând cu înflăcărare chemării partidului de a munci pe șantierele naționale ale reconstrucției. Zeci de mii de tineri muncitori, țărani, elevi și studenți au participat la munca voluntară. La mobilizarea studenților și elevilor pentru edificarea acestei opere, au contribuit Uniunea Națională a Studenților din România și Uniunea Asociațiilor de Elevi din România importante obiective cum a fost acela a construirii conductei Agnita — Botoșana, a liniei ferate Bumbesti—Livezeni, Salva Vișeu, a reglementării cursului interior al Prutului vorbesc despre eponeea muncii voluntare, despre puterea de abnegație a tineretului comunist.

Pe drept cuvînt se poate spune că aici, pe aceste șantiere, a început nu numai opera de reconstrucție a fabricilor, a uzinelor, a căilor ferate, ci ele constituie începutul formării omului nou, participănt activ la construirea edificiilor grandioase ale României socialiste.

Vorbind despre acest minunat tineret care s-a dezvoltat în condițiile socializmului, cunoscutul savant român de renume mondial Henri Coandă spunea cu justitudinea: DOINA LUCEA
anul II, Facultatea de zootehnie

(Continuare în pag. 11-a)

O, țară

Clădită pe terfe-mi purifici lumina-n priviri,
Îmi stîmper de sete iubirea-izvor de iubiri.
Din floarea ce crede în soare samînța o culegi,
Și-o-semeni în brazda fertilă de vise întregi.

Te sorb de-adevăr cum albina nectarul din flori,
Lumina-mpietrită-n amiază în ochii-mi cobori.
Și piinea ce astăzi mi-e dată cu soare o frămînți
O țară! Zăpezile tale sint tot mai fierbinți.

GHEORGHE CĂRNECI

ti, caldura și mândrie. „Socot însă, drept cea mai importantă realizare, peste tot ce s-a făcut la noi, mentalitatea tineretului român, cu acea orientare sănătoasă și cu acea admirabilă devotație care reflectă, nu numai temeinice preocupări ci și rezultate de educație, de îndrumare de formare: sămânța bine încolțită care a răsărit din plin, pe măsura sufletului și a calităților native, moștenire de aur transmisă din străbuni”

Sursa acestor minunate realizări ale tineretului român o constituie înalta grijă părintească, dragostea și căldura partidului pentru tânăra generație. Expresie a grijii partidului pentru cei mai tineri fii ai țării o constituie și condițiile de viață și studiu oferite cu generozitate elevilor și studenților, largile orizonturi deschise valorificării aptitudinilor, capacităților și talentelor lor. Reafirmă încă o dată grija caldă a partidului pentru tânăra generație tovarășul Nicolae Ceaușescu spunea: „Este o datorie de onoare pentru toți tinerii din România de a-și închina și în viitor elanul și capacitatea creatoare înfăptuirii, împreună cu întregul popor, a marilor obiective stabilite de partid, de a contribui în tot mai mare măsură la sporirea bogățiilor materiale și spirituale ale patriei, la ridicarea continuă a nivelului de civilizație și bunăstare al poporului”.

Mai activ ca oricând, tineretul a fost prezent la fiecare obiectiv aflat în construcție sau reconstrucție, țara întreagă devenind un șantier al muncii voluntar-patriotice, adevărata școală de educație prin muncă și pentru muncă. Pentru că școala în care ne formăm în aceste zile este munca, școala numărul unu a educației comuniste. Fără îndoială, ne cunoaștem mai bine unii pe alții, ne cunoaștem mai bine pe noi înșine. Îi prețuim mai mult pe făuritorii bunurilor materiale. Putem fi mai devreme utili. Și am fost! Cu câtă mândrie am luat cunoștință la Congresul al IX-lea al Uniunii Tineretului Comunist, că valoarea tuturor lucrărilor efectuate prin muncă patriotică, pe parcursul cincinalului trecut se ridică la aproape 4 miliarde de lei...

Recenta Conferință a Uniunii Asociațiilor Studențești din România a subliniat importanța măsurilor luate de partid privind perfecționarea activității universitare, dezvoltarea autonomiei și democrației universitare, evidențiind că principiul fundamental al întregii activități a Uniunii Asociațiilor Studențești este conducerea de către partid.

Menirea Asociațiilor Studențești este de a-și aduce aportul la munca de educare a intelectualității viitoare, constructori ai comunismului cu o formație etică și cetățenească pătrunsă de lumina moralei comuniste, de a cultiva spiritul de abnegație și dăruire pentru idealul comunist de viață, dragostea pentru studiu și muncă, demnitatea, cinstea, principialitatea, combativitatea față de concepțiile și mentalitățile burgheze inapoiate.

Subliniind necesitatea unei bune pregătiri ideologice, secretarul general al Partidului Comunist Român, releva în expunerea la Plenara C.C. al P.C.R. din 3-5 noiembrie că, numai prin însușirea concepției filozofice despre lume și societate a partidului comunist — materialismul dialectic și istoric — se poate ajunge la formarea unei atitudini cetățenești înaintate și că numai astfel tineretul va putea îndeplini sarcinile trasate de partid. „Subliniez acest lucru, pentru că se pare că și-a făcut loc o anumită concepție și anume, că dacă posezi anumite cunoștințe tehnico-profesionale, te preocupi de valorificarea acestor probleme, aceasta este suficient pentru a fi conducător”.

Conștiință de misiunea ei, studențimea, unită prin idealul comun cu întregul nostru tineret, a făcut în repetate rânduri dovada integrării și participării sale totale, nemijlocite la înfăptuirea vastului program al colectivității noastre socialiste și de înflorirea patriei. În amfiteatre și în laboratoare, pe șantierul de muncă patriotică, studenții s-au arătat ca generație a socialismului, preocupată de formarea și dezvoltarea armonioasă a personalității și conștiinței tinere a afirmării pe planuri multiple în grandioasa operă de edificare a societății socialiste multilateral dezvoltate.

ROMÂNIA - AFRICA

(Urmare din pag. 1)

a Comitetului Central al Partidului Congolez al Muncii, prilej de a informa conducerea partidului congolez despre activitatea Partidului Comunist Român. Înalta apreciere de care s-a bucurat expunerea secretarului general al partidului nostru, tovarășul Nicolae Ceaușescu rezultă din cuvintele comandantului Marien N'Ganabi președintele Comitetului Central al Partidului Congolez al Muncii: „... experiența și activitatea Partidului Comunist Român în construirea socialismului confirmă că marxism-leninismul nu este o dogmă; în aplicarea lui trebuie să se țină seama de condițiile specifice fiecărei țări. Satisfacția noastră de a cunoaște direct politica Partidului Comunist Român este cu atât mai mare cu cât noi o prețuim, cu cât această politică a fost înfăptuită de glasul său cel mai autorizat”.

Cursul ascendent al legăturilor româno-zărieane a culminat cu vizita începută la 21 martie de secretarul general al partidului, tovarășul Nicolae Ceaușescu. Desfășurată sub semnul prieteniei, stimei și respectului reciproc, această etapă a turneului șefului statului Român deschide noi perspective legăturilor de prietenie și colaborare dintre cele două țări.

În contextul relațiilor bilaterale dintre România și Republica Zan — pe baza înțelegerilor de până acum, au fost inițiate acțiuni de cooperare economică și tehnică în domeniul minier, geologic, forestier, iar vizita oficială a șefului statului Român atestă dorința celor două țări de a continua dialogul, de a lărgi colaborarea prin explorarea de noi posibilități în vederea largirii legăturilor existente.

Relațiile româno-zambiene vor înscris în viitor acțiuni menite să contribuie la intensificarea legăturilor de prietenie și colaborare dintre cele două țări și popoare. Acestea sunt rezultatele rodnicului dialog dintre președintele Nicolae Ceaușescu și Kenneth Kaunda, subliniate pregnant de declarația comună.

A fost exprimată satisfacția deplină față de rezultatele obținute în ultimii ani în lărgirea și diversificarea relațiilor de

colaborare multilaterală și a fost evidențiată hotărârea celor două părți de a acționa pentru continuă lor dezvoltare. „Noi apreciem — declara președintele Nicolae Ceaușescu — că ceea ce am realizat în ultimii ani constituie o bază trainică pentru ca în perioada următoare cooperarea româno-zambiană în domeniile industriei, agriculturii, științei, culturii, învățământului să cunoască un progres foarte larg”.

Această semnificație o au și cuvintele de răspuns ale șefului statului zambian: „Ne-ați întins mâna prieteniei pe care o apreciem. Vă mulțumim pentru sprijinul dumneavoastră în construirea stilurilor vitali ai infrastructurii dezvoltării noastre. Această cooperare crește în amploare ca rezultat al convorbirilor pe care le-am avut împreună de la sosirea dumneavoastră în Zambia”.

Vizita în Tanzania a solilor poporului român a oferit posibilitatea unei mai apropiate cunoașteri a realizărilor obținute de această țară, iar convorbirile dintre înaltele oficialități au însemnat — așa cum sublinia și presa tanzaniană — „o piatră de hotar în relațiile dintre Tanzania și România”.

Confirmând caracterul de lucru fructuos, dorința ambelor părți de a explora noi căi care să permită un progres mult mai rapid al colaborării și cooperării, lucrările Comisiei mixte guvernamentale româno-tanzaniană au dezbătut probleme de interes economic în domeniile industrial, minier și agricol.

La rîndul ei prima întâlnire dintre președintele Nicolae Ceaușescu și Julius Kambarage Nyerere s-a înscris ca un moment deosebit în raporturile largului consens care a existat de ambele părți în ce privește semnificația politică a prezenței pe pământul tanzanian a șefului statului român.

Momentul culminant din cronica relațiilor dintre România și Sudan l-a înscris prezența tovarășului Nicolae Ceaușescu în acest penultim stat african vizitat în cursul lunii martie.

Începută în 1971, prin semnarea la Kartum a protocolului comercial pe termen lung, colaborarea dintre cele două state a continuat cu vizita în decembrie anul trecut a dr. Osman Omar Al Had-

hari și Suleiman Babikir Suleiman reprezentanți personali ai președintelui Gaafar El Numeiry, urmată de restabilirea în aceeași lună a relațiilor diplomatice și participarea unei delegații a Frontului Unității Socialiste la manifestările prilejuite de aniversarea Zilei Independenței și la lucrările Congresului Uniunii Socialiste Sudaneeze.

Comentînd în ample relatări vizita președintelui Nicolae Ceaușescu ziarele sudaneze apreciau că aceasta constituie o contribuție la dezvoltarea relațiilor dintre cele două țări în multiple domenii. Într-un articol din cotidianul „Al Sahafa” se scria: „Salutăm în țara noastră pe înaltul oaspete drag Nicolae Ceaușescu, salutăm capacitatea sa creatoare, care a făcut ca România să-și consolideze independența și să înfăptuiască mari succese pe calea progresului”.

Republica Arabă Egipt a constituit ultima etapă a călătoriei în cele opt țări africane a conducătorului partidului și statului nostru. Pretutindeni, vizita tovarășului Nicolae Ceaușescu a reprezentat un moment de cea mai mare însemnătate în evoluția ascendentă a relațiilor de înțelegere, prietenie și colaborare dintre țara noastră și statele vizitate, de afirmare a unității de acțiune în lupta pentru pace și progres social a popoarelor care alcătuiesc marea front antiimperialist.

Vizita a confirmat încă o dată principiile care stau la baza politicii externe a României, coordonatele fundamentale ale acesteia ca parte componentă a liniei politice și a activității generale a partidului și statului nostru.

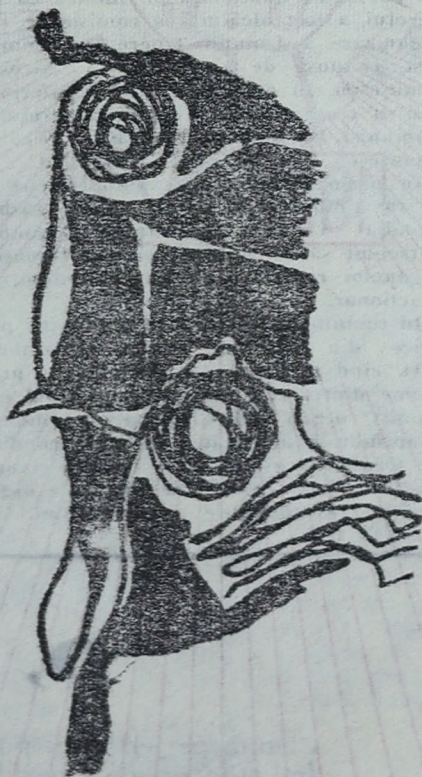
Pe tot parcursul său, vizita secretarului general al partidului a demonstrat că, în toate direcțiile sale, activitatea Partidului Comunist Român își are temeliile pe înțelegerea dialectică marxist-leninistă a raportului dintre sarcinile naționale și cele internaționale, pe convingerea că îmbinarea consecventă, armonioasă a acestor două laturi, reprezintă o condiție fundamentală a luptei victorioase pentru construirea socialismului și comunismului, pentru pace și progres social în lume.

AGRARIA

Domion Ureche

De drag

Între aici și acolo, sint eu,
Între mine și voi, cu sînt.
Munții se dau din cer
Jos pe pămînt.

De drag risipa mîinii stîngi,
Intrare în sunet cu genele-nchise,
Nu lumea, ci lacrima om plîngi,
Pietrele dorm de drag întoarse în vise.
De întîrziat pentru o toamnă anume,
De adus în memorie treze statui,
De uitat, de îpotat un nume
Și-un întreg oraș caprui.
De a vindeca o ramură ce minte,
De a te răstigni într-o carte.

De-a-nvăța ploaia dintr-o țară fierbinte,
Și așa mai departe,
De drag plecarea de-acasă
Pe ceață, pe umeri și ape,
Pe linie trasă de raze în sufletul ei,
Și așa mai aproape.

Definiție pentru iarbă

Fierb norii în cazanele de sus,
În curînd vor da peste margini,
Apoi peste aer, și peste liniștea caldă,
Se-nvîltorește amestecați ca limbile,
Umbra unuia-i lumina celuilalt.
Cît zgomot planificat,
Pentru o singură ploaie.
Parcă se rup osii și roși,
Parcă s-a spart voința cuiva,
Fierb norii în cazanele de sus,
Și ne pricepem să-i înlocuim
Cînd iese dintre maluri soarele
Și pămîntul e năpădit peste noapte
De ambiția verde.

Ritm

Unde sînt noii
Care stăteau deasupra-mi
Ca niște perle
Acoperînd pînă și soarele?

Spune-mi te rog, tu, omule,
Unde sînt norii
Cine i-a speriat
Sau către care maluri au plecat?

Spune-mi unde sînt eșarfele cerului
Ce vînt le-a smuls
Din geana aurorii?

MARIA BELTOV-RASCOV

Muntele munților

Văzut pentru prima oară la 14 ani mă-sivul Piatra Craiului mi-a apărut ca o imensă grădina de flori, plin de un farmec inefabil. Străbătîndu-i crestele — nordică și sudică — Brîna Caprelor și Turnul, mi-a dezvăluit cu dărnicie formele multiple, bogate și armonioase, care se repetă asemănător muzicii lui Bach. Urul din pereții din Brîna Caprelor poartă chiar numele de „marea orgă”.

Aici am înțeles de ce munții noștri au fost adeseori asemuți cu muzica. Retezatul, o bijuterie fină și cizelată, cu muzica lui Mozart, iar Făgărașul grandios și monumental, cu aceea a lui Beethoven.

Cine a călcat odată muntele Piatra Craiului nu mai scapă de farmecul lui. Linile paralele, curbe sau orizontale, formele ac eteși și catedrale, draperii și dantelării, contraforturi și metereze, creneluri și ferestre, săritori și praguri, hornuri și bășaje, ae animale și pășări, de plante și flori, precum și culorile sale îl recheană an de an să-i descopere noi aspecte și noi frumuseți. Ur-cușul peretelui vestic cu hornurile lui scurte și dese îți dă bucurii din adîncuri și din veacuri — aucestiale amintiri.

Văzut pe ceață îți amintește fie viziuni de infern dantesco, fie catedralele din pinzele lui Claude Monet. Privit seara din Plaul! Foi își dezvălnie rozurile pline de semnificații din picturile lui Renoir.

Am revenit an de an să mă bucur de formele sale răspîndite cu dărnicie, ca puzderia stelelor pe cer. Am străbătut aceleași drumuri. Cu timpul am avut sentimentul că îmi ascunde o taină. Ultima oară am părit vechile cărări și am străbătut brîurile care repetă sinuozițiile crestelor, apoi Vi-țelul cu jereastră și Padina lui Călineț. Spre marea mea uimire acestea mi-au dezvăluit sticlirile de bijuterie ale Retezatului și măreția Făgărașului. I-am aflat astfel taina, ferecată în lacătele din adîncurile sale, frumusețea sa copleșitoare mai presus de a tuturor munților noștri, precum și taina numelui său:

Este muntele munților și pe bună dreptate, craiul lor.

IOANA BLAGA

„Tineretul trebuie să fie un participant activ la realizarea procesului de apropiere și omogenizare a societății noastre socialiste; el este chemat să-și însușească tot ce se realizează mai avansat în știință și tehnică, în toate domeniile de activitate. Numai așa el va putea să se încadreze, într-un timp scurt, în procesul producției, să aducă o contribuție tot mai activă la făurirea societății socialiste multilaterale dezvoltate, la edificarea comunismului în România...”

...După cum am mai spus, tineretul reprezintă schimbul de mîine; lui îi revine sarcina de a asigura mersul înainte al patriei noastre spre comunism. Iată de ce el trebuie să fie înarmat atît cu cunoștințe științifice, tehnice, cît și cu cunoștințele cele mai avansate din domeniul științelor sociale, deoarece numai așa el va putea fi permanent un participant la afirmarea și dezvoltarea noului, la lupta împotriva vechiului, la transformarea revoluționară a societății”.

NICOLAE CEAUȘESCU

Evocări

Vîrstele

Am fost generația care...

La aniversarea semicentenarului Uniunii Tineretului Comunist să evocăm, ca omagiu, figurile eroice ale tineretului de ieri, care înrolându-se sub flamura ideilor comuniste au înfruntat teroarea cruntă a burgheziei. Pentru a-și apăra privilegiile, regimul capitalist a reprimat cu ani grei de temniță și gloanțe elanul luptei tineretului pentru dreptate socială.

Curajul, dirzenia, înflăcărea, lupta plină de abnegație, calități ale uteciștilor care au contribuit la eliberarea patriei, trebuie să rămînă pildă veșnic vie pentru tineretul de azi!...

...Tinerii de acum — ucenici, elevi, studenți — care trăiesc și studiază în condițiile admirabile create de statul socialist, își pot imagina cu greu crunta mizerie îndurată de ucenicii patronilor și a administrației din fabricile burgheziei, greutatea întâmpinate de elevii și studenții săraci pentru a studia, sub regimul burghez.

În anii dintre cele două războaie numai un număr restrîns de studenți puteau ajunge în căminele supraaglomerate și neigienice, ale puținelor institute de învățămînt superior existente în România. Ceilalți duceau o viață mizeră, mulți dintre ei angajându-se în munci grele și istovitoare pentru a se putea întreține în facultate!

Burghezia aplica curbe de sacrificiu pentru a se salva din crizele economice pe seama clasei muncitoare și chema în ajutor experți străini... apoi, n-a mai putut merge pe picioarele proprii, a lăsat să se dezlănțue furia fascistă. Cărțile unor scriitori ca Mihail Sadoveanu, au fost arse pe străzile Bucureștiului iar cel mai mare învățat al țării, Nicolae Iorga, a fost ucis sălbatic și aruncat în șanțul unei șosele.

Contemplînd astăzi strălucirea complexelor studentești, laboratoarele și sălile de curs ultramoderne, crearea altor centre universitare noi pe întinsul țării, cămine pentru studenții căsătoriți, noi, studenții de ieri care închiriam un pat la subsol sau la mansardă, rămînem extaziați și deopotrivă mulțumiți pentru condițiile asigurate studenților de astăzi, condiții la care noi nici nu puteam visa.

Cel mai frumos omagiu pe care îl pot aduce tinerii de azi uteciștilor de ieri este acela de a-și întări necontenit educația comunistă de a-și dărui toate forțele pentru formarea lor ca specialiști de cel mai înalt nivel pentru a contribui din plin la desăvîșirea socialismului în țara noastră.

Prof. dr. doc. șt.

VASILE TOMESCU

Sub conducerea comuniștilor...

Sînt momente aniversale cînd simți nevoia reflecției asupra unor latitudini care-ți definesc drumul parcurs în viață și intențiile spre mai bine. Un asemenea moment îl reprezintă aniversarea a 50 de ani de existență istorică glorioasă a organizației revoluționare de tineret — U.T.C.

Cînd am devenit membru al Uniunii Tineretului Comunist organizația avea vîrsta de douăzeci și cinci de ani. Erau primii ani după război, ani plini de tumultuoase evenimente istorice, de înaltă tensiune revoluționară. Revoluția în desfășurarea ei se făcea simțită în fiecare din înorile care se impuneau prin ritmul lor rapid

Îmi amintesc și acum cu plăcere de anii aceia, de anii cînd un copil fiind, elev de 16-17 ani mergeam duminica la sate și împreună cu vîrstnicii, comuniști cu experiență, țineam conferințe, informări politice și, urmînd indicațiile partidului, îndrumam organizațiile de tineret să acționeze

cu hotărîre pentru înfăptuirea liniei politice a partidului la sate. Erau răspunderi mari și îndeplinirea lor se cerea fondată pe un puternic romanticism revoluționar. Sub conducerea comuniștilor, uteciștii acționau pentru înlăturarea urmărilor războiului, pentru inactivizarea acțiunilor dușmănoase ale claselor exploatoare și ale cercurilor politice reacționare, pentru înfăptuirea reformei agrare, pentru culturalizarea maselor pentru instaurarea relațiilor de producție socialiste în industrie și agricultură, pentru apărarea revoluției noastre.

Au urmat anii studenției. Amintirile din activitatea organizației revoluționare a tineretului se continuă pe coordonate noi. Păstrez adînc întipărite în memorie responsabilitatea și pasiunea pe care o puneam în dezbaterile problemelor vieții noastre de organizație; pregătirea politico-ideologică, pregătirea profesională, angajarea noastră în înfăptuirea indicațiilor

date de partid. În această perioadă am lucrat cu plăcere și entuziasm la ziarul studentesc „Universitatea” și ca propagandist la învățămîntul politic U.T.C. la un liceu din București.

În toți anii care au urmat după absolvirea facultății am fost legat de problemele muncii cu uteciștii.

De aceea această aniversare are pentru mine și o semnificație personală — 25 de ani de activitate pentru U.T.C.. Este motivul pentru care mă gîndesc acum la faptul că una din problemele cele mai importante care stau în fața uteciștilor noștri studenți, mîine specialiști de nădejde ai țării, este reflecția și acțiunea pentru a ridica pe noi trepte idealul romantic revoluționar al generațiilor vîrstnice. Trebuie ca biografia studentului utecist de astăzi să se identifice intim cu istoria organizației revoluționare de tineret spre cinstirea acestei vîrste de aur.

Lector univ. NICOLAE PITROP

Și iată-ne cîstînd acum...

Există un ritual al sărbătorilor la noi care se revorsă în lungi perioade simetrice conturate și care impun prin sine o atmosferă solemnă. Dar există în fața ceasurilor care au bătut marile noastre începuturi un simțămînt copleșitor al mărturisirii întîmplate, cînd, deopotrivă, gîndurile și cîntecele toate capătă un suflet al lor care vibrează.

Și cine știe să-și acordeze, atunci, auzul cu ritmul inimilor noastre, pășește cu fiecare dintre noi dincolo de hotarul sărbătoresc al zilei celebrate spre începuturile care proiectează către azi, într-o înstăpînire a zărilor, lumea de unghiuri fragede deschisă acum oricărei priviri.

Peste timp ne veghează credința străbunilor bătrîni ca lumea, născuți cu vremea într-un ceas Depart. de îndoieli și în neodîbnă marile lor nume s-au păstrat fără pată. Și chiar dacă sufletele li s-au coborît în frunze și-n păsări și în culori, gîndurile lor au ajuns pînă la noi, calde, și sigure, asemeni mișcărilor stelar.

Stăpîni de două mii de ani peste acest pămînt care a născut legende, cu ei am trecut prin toate încercările, prin dintele de fier al lanțurilor și

am stăruit în sirene și umerii ne-au crescut mereu mai înalți, mereu mai sus. Și iată-ne înălțați acum pînă la tăcerile adevărate ale văzduhului, cîstînd în fațe și în vorbe zilele pe care le trăim.

Și ne numim Filimon Sirbu, Elena Pavel, Vasile Roaită și deopotrivă generația de azi. Și ne simțim păsări cu aripi grele de mișcare oscilînd pe spirale înfinite așa cum coloana lui Brâncuși face să vibreze spațiul în atingeri imateriale de tensiuni. Și sîntem în același timp generația a cărei imagine o compune acumularea aleită ori tumultuoasă de energii, redată sincer ideii de a nu renunța, de a căuta, de a te întreba și a se întreba în chip comunist.

RODICA CODAȚ

Moment de înaltă solemnitate în Aula Magna a Universității, joi 14 martie a.c. Onorați de prezența unor înalte personalități, membrii activului de asociație studentească timișoreni au participat entuziaști la adunarea festivă în care tovarășul Traian Ștefănescu, președintele Uniunii Asociațiilor Studentești din România a înmînat U.A.S. din Timișoara prin persoana tovarășului Gheorghe Crețu, președintele Consiliului Uniunii Asociațiilor Studentești DRAPELUL JUBILIAR cu ocazia Semicentenarului U.T.C. Este o înaltă cinste pentru noi toți, un moment de angajare al unui început bun. Sîntem cu atît mai mîndrii, cu cît U.A.S. din Timișoara este prima uniune studentească la nivel de centru universitar onorată cu înalta distincție. Tovarășul Traian Ștefănescu a înmînat de asemenea diplome de onoare și insigne jubiliare cu prilejul Semicentenarului U.T.C. unui mare număr de activiști de asociație studentească din centrul nostru universitar printre care, cu mîndrie, am aplaudat pe Iulian Pușcă și Nicolae Stănescu, activiști de frunte ai asociațiilor studentești din I.A.T. Ne place să credem că asociația noastră și-a adus un apreciazabil aport la obținerea stimulatorii distincții. Din multitudinea manifestărilor prilejuite de aniversarea a cinci decenii de luptă sub steagul partidului, a organizației rezoluționare a tineretului — înfîlțirea studenților institutului nostru cu primul secretar al Comitetului județean U.T.C., tovarășul Radu Bălan, ne-a prilejuit cunoașterea celor mai importante momente din politica internă și internațională a U.T.C. și U.A.S.R. O manifestare com-

pêle mèle...

pletată de recunoașterea unor merite în activitatea de asociație a studenților Petru Sim, Gheorghe Blaj, Florin Moga, Petru Daea și a asistentului universitar Radu Palicica, prin conferirea de diplome și insigne jubiliare cu prilejul aniversării semicentenarului U.T.C. Casa de cultură a studenților a alcătuit un interesant program de activitate pentru perioada 1-19 martie dedicat aniversării Semicentenarului U.T.C. Dezbatere, expuneri, filme, spectacole, toate la un înalt nivel reținînd atenția studenților mai mult decît în alte cazuri. Se pare că ansamblul folcloric al I.A.T. cunoaște în seestrul acesta un început de reviriment. A participat și participă cu succes la trecerea în revistă a formațiilor artistice de amatori din Centrul Universitar Timișoara. Am aflat chiar că echipa de dansuri a ocupat un promiștor loc II. O serie de cinematografe din Timișoara în colaborare cu Comitetul județean U.T.C. a organizat o retrospectivă a filmului românesc dedicată Semicentenarului U.T.C. Sînt pagini de istorie care ne umple de mîndrie pentru predecesorii noștri la fel sau poate mai tineri decît noi. În sfîrșit au început să fie organizate primele seri cultural-distractive la cantina I.A.T. Muzică, dans, voie bună, datorate în mare parte formației „Amicii” care a menținut un permanent antren printre numeroșii iubitori de dans. În cadrul colocoiviului „Responsabilitatea social-politică a studentului României socialiste” care a avut loc la clubul universității, Eleonora Gavrilă, studentă în anul I al Facultății de zootehnie a prezentat referatul „Statul și rolul viitoare profesioniști a studentului în Zootehnie”, culegînd frumoase aprecieri. Interesant la Galeria de artă — expoziția de scenografie. Nu putem să nu amintim rezultatele cu totul remarcabile obținute în sesiunea de examene din iarnă de către studenții anului IV Zootehnie — la un total de 52 de studenți, un procent de promovare de 98%, prezintă un rezultat excelent. Felicitări. Aflăm și vă comunicăm cu bucurie amplexarea pe care a luat-o mișcarea sportivă din institutul nostru. Participarea la Calendarul competițiilor sportive de masă închinată Aniversării Semicentenarului U.T.C. la disciplinele: judo, baschet, handbal, volley, echipa de judo a participat la campionatele republicane individuale, iar Fenyvesi Petru este finalist pe țară la categoria 70 kg. De asemeni se fac pregătiri intense în vederea demonstrației cu prilejul sărbătoririi zilei de „1 Mai” la care institutul nostru va alinia și o coloană de sportivi, iar în curînd va începe activitatea competițională pentru echipele de handbal, volley și baschet. Au început cursurile de conducere auto. Cercurile științifice studentești pregătesc intens referate și comunicări pentru apropiatele Sesiuni științifice. Să uităm pentru moment toate Angelicile și westmanii ecranului pentru a viziona neapărat „Puterea și adevărul” un film puternic și adevărat. Foarte reușit colajul foto-satiric al gazetei „Urtica agronomică” menținîndu-și astfel primatul în materie spre deosebire de „Satyricon” care nu-și găsește încă linia de plutire.

THROMBELDIMBAR

ITINERARA

Tinara generație, prin pasiunea pentru adevăr și mari idealuri, prin elanul și energia sa, a reprezentat dintotdeauna un factor activ, dinamic al progresului societății. În marile bătălii revoluționare desfășurate sub steagul glorios al partidului, tineretul s-a aflat în primele rinduri înscriind pagini de bărbăție și eroism.

Pildele de devotament față de cauza partidului, filele de eroism înscrise în istoria zbuciumată a poporului nostru, puterea de dăruire în anii de neagră ilegalitate și teroare, prezența dinamică a sa

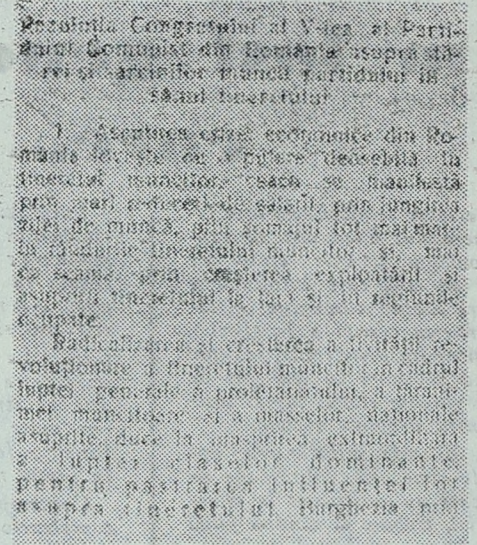
înă cercuri ale „Tinerilor muncitori” în Ploiești, Brăila, Galați, Tulcea, Iași.

Apariția pe arena vieții politice românești, în mai 1921 a Partidului Comunist Român, a marcat în același timp o cotitură radicală și în mișcarea revoluționară și democratică de tineret din România. Problema tineretului s-a situat în centrul atenției partidului comunist încă de la primul său congres. Prezența la lucrările Congresului I al Partidului Comunist Român a reprezentanților Mișcării tineretului socialist din România și a Uniunii Tineretului Muncitor din Ardeal și Banat a dat posibilitatea stabilirii primelor contacte și legături directe între cele două organizații.

Începând din a doua jumătate a anului 1921, problema făuririi organizației unice de tineret începe să apară tot mai necesară. Comitetul Executiv al Uniunii Tineretului Muncitor din Ardeal și Banat, adresează în primăvara anului 1921, organizației de tineret din România un apel în care se sublinia necesitatea organizării într-un front unic al tuturor tinerilor: „Conștienți că puterea noastră se află în unitatea de interese și de voință, trebuie să ne strângem rindurile și să înglobăm pe toți muncitorii din România într-o asemenea organizație, care, stînd pe baza luptei de clasă neîmpăcate, să ajute la eliberarea proletariatului, să facă educația tinerilor muncitori pentru noua societate”.

În primele luni ale anului 1922, tineretul revoluționar, a continuat cu vigoare

marcat, Conferința generală a tineretului socialist a pus bazele organizației marxist-leniniste de tineret din România, organizație care din mai 1924 va lua denumirea de Uniunea Tineretului Co-

munist. „Rezoluția Congresului al V-lea al P.C.R. asupra stării și sarcinii muncii partidului în sinul tineretului” preciza că Uniunea Tineretului Comunist, în împrejurările creșterii avântului revoluționar, generat de criza economică trebuie să pună în centrul întregii sale acti-

telierele C.F.R. din București, au completat rindurile celor 4.000 de muncitori la manifestația din fața Atelierele Grivița. Peste două zile, cînd la 31 ianuarie aproximativ 7.000 de cefești au părăsit lucrul și au demonstrat pe stradă, tinerii s-au aflat din nou în primele rinduri.

La demonstrațiile și grevele petroliștilor de la „Astra”, „Româno-Americană” și alte întreprinderi de pe Valea Prahovei, în frontul de luptă al greviștilor s-a încadrat un mare număr de tineri, mobilizați de organizațiile Uniunii Tineretului Comunist.

Tensiunea din țară creștea. În București luptele izbucnesc din nou, iar la 15 februarie ating momentul culminant. La atelierele Grivița, în afară de tinerii aflați în curtea atelierele, peste o sută de tineri cefești s-au grupat pe acoperiș, formînd „corpuri vorbitoare”. Ei scandau lozinci: „Ceram eliberarea arestaților”, „Jos starea de asediu”. Tineri urcați pe tribune improvizate, adresau soldaților apelul de a nu trage în muncitori.

Represiunea s-a dezlănțuit cu furie în dimineața zilei de 16 februarie la orele 6. Primii care au căzut au fost cei din grupurile de autoapărare. Încleștat pe lanțul sirenei, Vasile Roaită a fost răpus de gloanțe. La Institutul medico-legal, pe coperța dosarului s-a scris cu cinism: „Omor scuizabil”.

Cursul luptelor din 1929—1933 a relevat în chip concludent contribuția tinerilor comuniști la mișcarea generală a proletariatului, rolul organizației lor în activitatea politico-organizatorică desfășurată de partid în rindurile tinere generații.

Partidul Comunist Român a trecut, încă din primăvara anului 1939, la acțiuni pentru reînființarea Uniunii Tineretului Comunist. Conferința pentru reconstituirea organizației marxist-leniniste a tineretului s-a ținut la București, în octombrie 1939, într-o casă conspirativă de pe șoseaua Giurgiului. Raportul asupra organizării Uniunii Tineretului Comunist a fost prezentat de tovarășul Nicolae Ceaușescu, care a fost ales ca secretar general al Uniunii Tineretului Comunist.

O acțiune de luptă condusă de P.C.R. dintre cele mai importante la care a participat din plin Uniunea Tineretului Comunist, a fost manifestația antifascistă din Piața Obor, din 3 noiembrie 1940. Ea a reprezentat una din acțiunile antifasciste de amploare din Europa aceluia an și a avut un puternic răsunet internațional. Uniunea Tineretului Comunist își angajează în luptă forțe-

în zilele de foc ale lui August 1944, contribuția la luptele pentru eliberarea țării și înfringerea fascismului, la făurirea temelilor pe care trebuia construită noua societate, sînt dovada adeziunii sale plene la mișcarea comunistă, la idealurile nobile pe care cauza Partidului comunist Român le intruchipa.

Astăzi, elogiul adus celor cincizeci de ani de luptă revoluționară îl împletim cu munca entuziastă și marile succese obținute în industrie, pe ogoare, școli și universități, cu abnegația care încorporează hărnicia și energia tinere generații consacrate ridicării României pe mărețele culmi socialiste.

În toate momentele cruciale ale istoriei noastre naționale, tinăra generație a constituit un element dinamic situîndu-se în frunte și acționînd cu hotărîre pentru înfăptuirea idealurilor de dreptate socială, de independență națională și unitate ale poporului român, deziderate pe care clasa muncitoare avea să și le înscrie pe stîndardul său de luptă.

Apariția unor prime forme de organizare ale tineretului din țara noastră este strîns legată de nevoile realității economice, sociale și politice, de transformările care au avut loc în societatea românească din a doua jumătate a secolului al nouăsprezecelea.

prin intermediul ziarului „Tineretul socialist” activitatea de propagandă pentru organizare. Deși autoritățile statului burghez a căutat pe toate căile să împiedice ținerea congresului mișcării revoluționare de tineret, Comitetul central provizoriu a convocat totuși, pentru zilele de 19—20 martie 1922, la București, o conferință generală pe țară a tineretului socialist, care avea să reunească pentru prima dată în

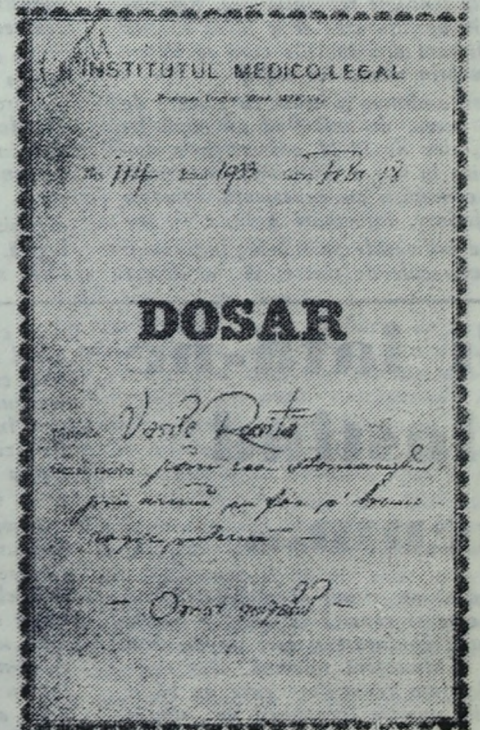
vități organizarea și conducerea acțiunilor tinerilor, să se îndrepte către zonele industriale care aveau rol hotărîtor în lupta proletariatului — căile ferate, regiunea petroliferă din Valea Prahovei, regiunea carboniferă din Valea Jiului, Reșița, porturile.

Prin întărirea politico-ideologică și apariția de noi forme de luptă, Uniunea Tineretului Comunist a sprijinit demonstrațiile cefeștilor din București de la începutul anului 1932 împotriva „noii curbe de sacrificiu” și a condițiilor grele de viață — greva demonstrativă de la Iași, acțiunile muncitorilor din Timișoara, Arad, Galați, Oradea. Una din sarcinile principale ale Uniunii Tineretului Comunist, după constituirea în 1932 a Comitetului central de acțiune al cefeștilor, era aceea de a contribui la pregătirea și mobilizarea tinerilor pentru a lua parte la lupta feroviarilor. În august 1932, Uniunea Tineretului Comunist a convocat o conferință a tineretului cefeștilor unde au fost discutate sarcinile ce revin tineretului care lucrea la căile ferate, în vederea obținerii îmbunătățirii situației sale.

Abia începuse anul 1933 și izbucnise numeroase greve. La fabrica „Industria lîni” din Timișoara, la „Dermata” din Cluj, tinerii au participat în masă la desfășurarea grevelor și la demonstrații. La 28 ianuarie, sute de tineri mobilizați de cecula Partidului Comunist Român de la A-

istoria mișcării revoluționare de tineret, reprezentanți ai organizațiilor din toate provinciile țării. Prin hotărîrile adoptate privind conținutul revoluționar al activității sale, prin largă reprezentare a organizațiilor din țară ea și prin începutul de unificare și centralizare pe care l-a

le pentru a stăvili procesul de fascizare și de împingere a țării în război. Într-un manifest al Comitetului Central al Uniunii Tineretului Comunist din septembrie 1940, tineretul era chemat să intre în fro-

Statutul Uniunii Socialiste din România, votat la Conferința de la București din ianuarie 1938, prevedea pentru prima dată în documentele programatice ale mișcării noastre muncitorești, crearea de către Comitetul Central sau Comitetele locale ale uniunii, a unor organizații speciale ale tinerilor muncitori. Astfel iau fi-

Vertical text on the right edge of the page, partially cut off, containing various fragments of text and possibly a small illustration.

POST = SESSIUNE

Studentia este o grăbită și adâncă valorificare a timpului pentru asimilare și apropierea afirmării, care necesită muncă serioasă, dăruire, pasiune — mai ales pasiune.

Iar a vorbi despre studenți, înseamnă totodată a vorbi despre acel timp măsurat în carate, când visele se decantează în contururi clare, definite, iar contururile devin parametrii unei existențe pe care am numit-o tinerețe.

Și ce biruință poate fi mai mare pentru noi acum, decât întoarcerea victorioasă din marea bătălie a examenelor, unde, din arcurile încordate ale minții noastre am plecat cele mai iscusite idei, răspunsuri, care prin înălțimea la care au ajuns, au reușit să ne aducă drept jertfe rezultatele cele mai bune.

Da, sesiunea — înverșunată neliniște, punte sigură de a ieși din noi înșine, pentru care am muncit cu răbdare și pasiune. Și aceasta pentru că am vrut să facem din sesiune o simbolică uvertură la marea cîntec al tinereții noastre, un elogiu adus semicentenarului Uniunii Tineretului Comunist. Am vrut să facem din notele cucerite la examene, buchete pentru ziua cînd ne va sosi în prag aniversarea — ziua scrisă cu roșu în calendare și în sufletele noastre.

O, zi ferice, te vom primi cu bucuria și entuziasmul nostru, îți vom împleți cunună din verdele crud al ierburii și limpezimea cerului de martie și încrezători îți vom flutura simbolice eșarfe albe.

Fie ca toate rezultatele frumoase obținute de noi să le închinăm sărbătorii noastre — semicentenarul Uniunii Tineretului Comunist.

ELEONORA GAVRILA

Eleonora Gavrila
anul I zootehnie

Vasile Hiescu, anul III medicină
veterinară

A fi student în România socialistă înseamnă înainte de orice o evoluție urmărită cu grijă, o împlinire care trebuie cucerită, înseamnă datorie, înseamnă integrare în prezent. Iar prezentul românesc, mai mult ca oricînd, este angajare, este stăpînirea tumultuosului timp care ne aparține.

Pentru cei de o seamă cu mine, imaginea acestui timp este aceea a unei tinereți autentice care examinează stăruitor fiecare dintre faptele realității în dorința de a le stăpîni clădindu-le.

În înălțarea propriei personalități avem girul încrederii generale. Ne formăm pentru profesie, pentru viață, ne pregătim ca prin înscrierea sentimentelor proprii la idealul colectiv să desăvîșim contururile orizontului luminos imaginat de generațiile, care, înrolate sub flamura glorioasă a partidului, s-au sacrificat pentru ca noi să stăpînim plenar timpul care ne aparține.

SIM PETRU

Sim Petru, anul II agronomie

Ioan Păscut, anul II medicină
veterinară

Daea Petru, anul IV agronomie

Ioan Luca, an IV zootehnie

„Sîntem generația care este suficient să schițeze planuri, să nătrească intenții, să aibă ambiții” pentru a se împlini. Este un adevăr extras, desigur, din prezentul nostru incandescent, din faptele pe care, condiționați de tot ce ne înconjoară, le împlinim.

Iar dacă acum, mai mult ca oricînd, ne înfruntăm ori-care dintre visele îndrăzneței noastre tinerești, este pentru că am învățat să le înțelegem ca recunoștință pentru tot ceea ce cu generozitate ni se oferă.

Și chiar dacă nu ni se cer mulțumiri, căldura pe care o simțim în gestul părintesc al celor care ne cresc, se cuvine să fie răsplătită pe măsură.

IOSIF DALCA

Iosif Dalca, an II zootehnie

Ștefan Mircea Abu, anul V,
agronomie

Ne-am dăruit
acestui drum

Ne-am dăruit acestui drum toți
pașii

Din ceasuri care ne-am trezit
din mit;

Ne-așteaptă-o altă toamnă mai
bogată

La fiecare pas spre infinit.

Înaintăm cu umerii albaștri
De prospețimea cerului dorit,
Spre culmile-nflorite de lumină.
Spre un destin mereu mai împlinit.

GHEORGHE CIRNAT

...căpătat noi sensuri. În perioada de transformări structurale în economia națională tineretul patriei noastre a participat cu entuziasm la munca de reconstrucție. El s-a afirmat ca o puternică forță în această operă constructivă pe diverse căi, din ansamblul cărora se reliefează munca voluntară, patriotică fenomen de masă necunoscut pînă atunci în viața social-politică a țării.

Eroismul tineretului pe noile șantiere

naționale ale muncii voluntare din anii 1947—1948 s-a născut din munca de zi cu zi a tinerilor muncitori, care încă din toamna anului 1945, au creat primele brigăzi de reconstrucție în rîndurile cărora se aflau peste 12 mii de tineri.

Cu un entuziasm nemaîntîlnit a pornit tineretul-muncitor la construirea conductei pe traseul Agnita—Botorca. Sute și sute de tineri din București, Tîrnăveni, Sibiu și din alte localități au plecat pe acest șantier. Cu cîntecul pe buze zi și noapte, pe ploaie și pe frig tinerii brigadieri au pornit să construiască conducta. Cu două săptămîni înainte de termenul fixat de la Agnita—Botorca a venit raportul: „Conducta este gata”.

Partidul Comunist Român a dat o înaltă apreciere contribuției brigăzilor de pe șantierul Agnita—Botorca: „Rolul tineretului ca unul din factorii construcției țării, își găsește în această lucrare de interes național un strălucit exemplu”.

Invingători în acest nou front de luptă, în stăpînirea vitregiilor naturii, tinerii brigadieri își salutau fiecare nouă izbîndă cu uralele: „De trei ori ca la brigadă — hei rup, hei rup, hei rup, bum”.

În munca entuziastă a brigăzilor de pe marile șantiere, nu numai că s-au străpuns munții și s-au construit căi ferate,

**NU VREM SA
MURIM PEN-
TRU NEMTI!**

...Comunist a trecut
...tăro-fasciste un e-
...ai dificile. S-au fă-
...procese judecate la
...mnări la moarte și
...ă.
...ua eliberării, acți-
...nsificau, lupta lua
...Astfel, participarea
...narea P.C.R., ală-
...ii fii ai poporului
...a țării de sub jugul
...caracter de masă.
...imele rînduri, fi-
...i, studenți și elevi
...hotărîtoare, a cărei
...idă o epocă nouă în
...ân.
...ă, atitudinea clasei
...ului față de muncă

s-a turnat beton și s-au construit clădiri, drumuri, poduri, dar în vîltoarea acestei munci eroice s-au născut și oameni noi. Șantierul, vîta în colectiv, biruirea greutăților au fost o adevărată școală a educației comuniste a tineretului. Aici s-au format tinerii care s-au încadrat apoi în primele rînduri ale luptătorilor pentru construirea socialismului în țara noastră.

ELEONORA GAVRILA
ILIE MARCEL

...și pentru reven-
...otriva dictaturii
...iva terorii, pen-
...r politicii comu-
...are de concentra-
...pular...
...cării de rezisten-
...c rapoartele alar-
...litare. În octom-
...de recrutare din
...000 de tineri au

...orare. Tinerii par-
...area producției mi-
...area la lucru, la
...la efectuarea ope-
...de la deteriorarea
...mașinilor, iată
...și arată refuzul
...șarboierii hitleriste.

...DIN ROMANIA
...FORTELE IN FRONT
...ULUI IN FACULTATI

...Reitor faceste ale
...si reconstituiri din
...dovra tuturor mi-
...si Universitatii, s-a
...stator forțelor sta-
...tralizate într-un sin-
...plă pentru lupta
...Universității Indu-
...strie, studenții
...grupei „studen-
...știi” care să sup-
...e economice ale
...și pentru demo-
...nșterii.

...studenții și
...sionului, legarea
...ale muncitorilor,
...orilor din fabrici
...stabilite ale stu-
...un exemplu atât
...nevoiașă română
...muncitorilor din
...— își etrîng rîn-
...le luptă împotriva

...Comunist a trecut
...tăro-fasciste un e-
...ai dificile. S-au fă-
...procese judecate la
...mnări la moarte și
...ă.
...ua eliberării, acți-
...nsificau, lupta lua
...Astfel, participarea
...narea P.C.R., ală-
...ii fii ai poporului
...a țării de sub jugul
...caracter de masă.
...imele rînduri, fi-
...i, studenți și elevi
...hotărîtoare, a cărei
...idă o epocă nouă în
...ân.
...ă, atitudinea clasei
...ului față de muncă

DECENIUL DE AUR

Cel de-al II-lea Congres al Uniunii Naționale a Cooperativelor Agricole de Producție, reprezintă, așa cum pe drept cuvânt a fost apreciat, eveniment remarcabil în viața țărânilor cooperatiste din România.

Desfășurate, în momentul semnificativ al aniversării a zece ani de la încheierea procesului revoluționar de cooperativizare a agriculturii, lucrările congresului pe lângă faptul că au ilustrat profund democrația al orânduirii noastre socialiste au prilejuit un fructuos bilanț al unei principale etape de dezvoltării și perfecționării relațiilor de producție din agricultura noastră. În acest context, mărețele obiective expuse cu claritate și fermitate revoluționară în cuvântarea secretarului general al partidului, tovarășul Nicolae Ceaușescu, ca și hotărârile adoptate au devenit un vast program de acțiune, coordonate de dezvoltare pe baze moderne a agriculturii cooperatiste românești.

Tezele politicii agrare ale Partidului Comunist Român, care au la bază raportul dintre revoluția socială și modernizarea agriculturii, fac parte din coordonatele fundamentale ale construcției socialiste și ele au evidențiat în primul rând necesitatea revoluționării relațiilor de producție în agricultură și schimbarea structurii sociale la sate, creând condițiile obiective pentru modernizarea în ritm rapid a agriculturii.

Astfel, analizând liniile directoare pe care agricultura cooperatistă s-a dezvoltat în ultimul deceniu congresul a relevat faptul că astăzi industria noastră poate rezolva cu succes sarcinile

partea specialiștilor cercetători. Crearea de noi soiuri de plante cu randament ridicat ca și ameliorarea și obținerea de rase superioare de animale, constituie elemente solicitate de însăși perfecționarea bazei tehnico-materiale a agriculturii cooperatiste. Din acest punct de vedere apare și mai evident rolul pe care întreprinderile agricole de stat și stațiunile de cercetări științifice îl au în asigurarea semințelor din soiuri de înalt randament și a tineretului de prăsilă din rasele de animale perfecționate. Aceasta la rândul său impune coordonarea noi de acțiune în ce privește structura de producție, atât în cooperative cât și în unitățile agricole de stat. Astfel, paralel cu generalizarea rezultatelor pozitive obținute în fermele zootehnice ale celor două sectoare ale agriculturii noastre socialiste, urmează să se acorde o însemnată atenție asigurării bazei furajere, ca element care condiționează sporirea și ameliorarea în ritm rapid a efectivelor de animale, prin valorificarea integrală a potențialului de producție pe care îl oferă pășunile și fițele naturale.

Aceeași atenție se impune să fie acordată și viticulturii și pomiculturii ca ramuri importante ale agriculturii, pentru care cooperativele agricole de producție din cele mai diverse zone dispun de condiții favorabile.

O problemă care se cere studiată o constituie și folosirea rațională a forței de muncă. Este cunoscut faptul că de rezolvarea acestei probleme depinde, în mare măsură, ritmul de sporire a productivității muncii agricole și a veniturilor cooperativelor. În

Deceniul care a trecut de la încheierea cooperativizării agriculturii a marcat adinea schimbări inoitoare în viața țărânilor care constituie tot atâtea dovezi ale justeții politicii Partidului Comunist Român privind transformarea socialistă a satului, ale avantajelor organizării agriculturii pe baze cooperatiste, ale forței de nebiruit a alianței muncitorești-țărănești. S-a confirmat că, în condițiile nivelului de înapoiere economică de la care am fost nevoiți să pornim în construcția socialistă, dezvoltarea în ritm intens a industriei socialiste a reprezentat unul din factorii de bază ai progresului general al țării și, implicit, ai dezvoltării agriculturii, premiza ridicării gradului de civilizație al poporului.

Cum arată satul românesc contemporan? Care sînt elementele componente ale universului spiritual al țărânului de astăzi?

Iată întrebările pentru care am căutat un răspuns în faptele, în atitudinea față de muncă, în relațiile dintre om și colectivitate a locuitorilor comunei Teremia Mare, localitate din partea cea mai vestică a țării, compusă din trei sate — Nerău, Teremia Mare și Teremia Mică.

Ne-au fost gazde trei dintre primii cooperatori, cei doi președinți ai cooperativei agricole de producție din Nerău și Teremia Mare și secretarul comitetului comunal de partid, primarul comunei.

Anotimpul alb sfințește totdeauna cu o săptămână sau două care nu-i aparțin. Sînt zilele unui anotimp neînscris în calendare, ale unui anotimp al presimțirii, cu ceasuri de cumpănire a luminii și întunericului, de limpezire a verdelui, de năvală a sunetelor în lume. Sînt zilele în care iau naștere marile liniști, zile nemișcate și fără parfum. Valurile de pămînt stau încă prăvălite sub un cer abrupt iar drumurile sînt căi întretăind-se și plecînd spre toate zările. În curînd se va porni fantasticul urcuș al seminței spre devenire, întimplare de minune, bănuțită acum doar de copacii care își tin brațele ridicate spre turmele de nori coborîți.

Descriu această diversiune a sfințitului de iarnă în amănunțime pentru că am petrecut o astfel de zi la marginea dinspre apus a țării, pentru că în praful de ceață al unei dimineți, m-am reîntîlnit cu o mîină de oameni pe care îi știam doar din spusele altora și pe care întimplarea de ai cunoaște avea să mi-i apropie cum nu putuseră să o facă reportajele de altădată citite despre ei.

Am acum la îndemîină toate saptetele lor și de aceea nu merg înapoi în timp. Zăvoresc în memorie veacurile de serbie de mult dispărute și, asemeni, oamenilor de aici voi vorbi despre Teremia de acum și despre zilele care au zăvîntat lacrima atitor generații de români și germani legați de locurile acestea hărăzite lor prin naștere.

CONGRESUL AL II-lea AL U.N.C.A.P

privind înzestrarea tehnică a agriculturii, ceea ce reprezintă, în fapt, baza materială a unei agriculturii intensive de mare randament, concept esențial al politicii agrare a Partidului Comunist Român.

Rezoluția adoptată de Congresul al II-lea al Uniunii Naționale a Cooperativelor Agricole de Producție are în vedere crearea în agricultura cooperatistă a unei puternice baze tehnico-materiale prin sporirea considerabilă a volumului de investiții. Astfel deși baza investițiilor o vor constitui fondurile statului (din care în actualul plan cincinal sînt alocate 80 de miliarde lei) o deosebită atenție urmează să fie acordată investițiilor din resurse proprii (20 miliarde lei).

Un element fundamental în realizarea acestei cerințe a noii etape de dezvoltare a agriculturii cooperatiste îl constituie, desigur, sporirea fondului de acumulare. În ideea ridicării posibilităților îndeplinirii obiectivului de mai sus a fost anulată restituirea unor credite în valoare de 1.100 milioane lei, acordîndu-se totodată noi credite nerambursabile care depășesc 350 milioane lei. Aceasta va contribui în măsură însemnată la dezvoltarea și întărirea economică a cooperativei agricole de producție și implicit la sporirea acumulărilor, astfel încît paralel cu extinderea și diversificarea parcului de mașini agricole, a lucrărilor de irigații, de combatere a eroziunii solului, să se ajungă la o creștere a producției agricole într-un ritm mediu anual necunoscut pînă acum în istoria agriculturii românești.

Desigur însă că înfăptuirea acestui vast program implică o sporire a rolului mecanizatorilor în activitatea productivă a cooperativei agricole de producție. Măsurile privind îmbunătățirea sistemului de salarizare al mecanizațiilor vizează tocmai sporirea calitativă a lucrărilor pe care aceștia le execută în unitățile agricole socialiste.

În aceeași ordine de idei se încadrează și apropierea și integrarea secțiilor de mecanizare a agriculturii în activitatea cooperativei, ca și pregătirea de mecanizatori din rîndul operatorilor, în așa fel încît, ei să poată mînuși mijloacele tehnice pe care programul de mecanizare complexă a agriculturii cooperatiste, le implică.

În ordinea necesităților solicitate de etapa actuală de dezvoltare a marilor gospodării de tip socialist se încadrează și intensificarea sprijinului din

spiritul Congresului al X-lea al Partidului Comunist Român, privind perfecționarea întregii vieți economice-sociale, în anii din urmă, au fost adoptate și sînt în curs de aplicare o serie de măsuri menite să contribuie la o mai bună organizare, conducere și planificare a activității din agricultură. Pe primul plan se pun problemele privind folosirea deplină a forței de muncă existente în cooperative, întărirea disciplinei și a ordinii, îmbunătățirea evidenței. Aplicarea formei de retribuție în acordul global, precum și introducerea venitului minim garantat au asigurat o mai mare coînteresare a operatorilor.

În același sens se preconizează o și mai completă și mai uniformă ocupare a resurselor de muncă de care dispun cooperativele prin integrarea activităților neagricole în cele agricole. Apare în acest fel necesitatea organizării unor întreprinderi industriale de diverse profiluri și extinderea, în condițiile sistematizării rurale, a activităților de prestări de servicii, sisteme productive care pot asigura valorificarea resurselor de muncă în tot cursul anului.

Faptul că femeile devin preponderante în structura forței de muncă la sate, atestă necesitatea ca ele să fie reprezentate în funcțiile de conducere potrivit contribuției lor în viața cooperativei.

Problemele calitativ noi se cer rezolvate și în domeniul conducerii unitare și a planificării agriculturii cooperatiste. În acest sens uniunile cooperatiste județene, ca organe democratice reprezentative ale țărânilor cooperatiste au ca principal atribut buna organizare și desfășurare a vieții cooperativei. Aceluși obiectiv îi răspunde și aplicarea de noi măsuri pentru ridicarea rolului adunărilor generale în planificarea activității economice și de producție, precum și întărirea prin muncă a rolului de reprezentanți ai statului pe care îl au de îndeplinit cadrele tehnice în îndrumarea cooperativei în care își desfășoară activitatea.

Ei sînt chemați, alături de sutele de mii de comunisti din unitățile agriculturii noastre socialiste, ca printr-o intensă muncă politică de masă, să mobilizeze și să pună în valoare marile posibilități de care dispunem, să contribuie activ la ridicarea economică și socială culturală a satelor ca parte integrală a programului de făurire a socialismului multilateral dezvoltat.

AGRARIA

Noi am fost primii...

— Vă rog — îmi spune primul dintr-acei pe care îi ascult, cooperativorul Gheorghe Achim — să scrieți încet, ca să nu scăpați nimic. Cînd m-ați întrebat cîți an am era cît pe aci să vă răspund — douăzeci și doi.

Mi-e drag să-mi socotesc așa anii. Încep să-i număr din ziua în care, pentru mine, ei au început să fie ani de viață cu adevărat.

Despre rodul pămîntului

Despre rodul pămîntului nu ar trebui să vorbească decît cei care au simțit bucuria îngropării seminței în glie. Cînd frîngem în mîini pîinea abia scoasă din cuptor, cînd căldura ei se arată în stare să înmoaie pînă și țărnia oțelului, nu ne gîndim o clipă că palmele unui om rostesc fraze, palme care în clipa aceea atîrnă amorțite pe marginea patului într-o casă.

La Teremia Mare ne gîndim la toate acestea și ne închipuim mii de mîini care frîng pîini aburînde. Îl ascultăm parcă vorbind în numele întregii comuni, pe Leubardt Huniar, despre rodul pămîntului.

Îi spun că fiica mea cînd a început să vrea să știe m-a întrebat „cine îmbracă miezul pîinii în coajă?”. Și Leubardt Huniar zîmbește, ride cu plăcerea dată de iubirea celor pentru care de atîți ani face să rodească pămîntul. E mîndru de el și nu-mi pot da seama dacă de fiecare dată cînd vorbește despre sine îi aduce în vorbă și pe cei doi fii ai săi.

— Judecați și dumneavoastră — ne spune — eu n-am avut nici o brazdă de pămînt cînd am intrat în cooperativă. Ce s-ar fi ales de copiii mei dacă rămîneau așa. Acum unul e student la medicină, iar altul

Îmi notez totul, deși întinesc în spusele omului cu părul nins din fața mea reținerea celui care vorbește prea străin despre lucruri care îi sînt prea aproape de inimă ca să poată fi spuse altfel decît cu sfințenie.

— Am avut numai patru lanțuri de pămînt, pînă atunci. Le-am primit la reformă. Se vorbea că în alte locuri oameni au făcut gospodărie colectivă și că le merge bine. Nu știu cum, dar eu am simțit că altfel nu se poate. Eram eu, nevasta și încă doi copii și pămîntul era sărăcit. Noi am fost primii — eu, Teodor Zaharia, Leubardt Huniar, jumătate satul. N-avea de nici-unele. Nici pluguri ca lumea, nici grape. Mai nimic. Oricum am fi dat-o, tot nu o scoteam la capăt. Am zis că mai rău de așa nu poate fi. Și la un loc cu alții am făcut cereri. Și de atunci nu ne putem plînge. Uite, am acum patru copii. Fetele mai creează cu noi la cooperativă. Au casele lor cu de toate. A treia e funcționară la poștă, iar băiatul e la Timișoara, frezor.

Încerc să mi-l imaginez pe omul de acum douăzeci și doi de ani, pe Gheorghe Achim, un ardelean adus aici de sărăcie, cu pantalonii de postav și surtuc, că pălăria dată pe ceață. Mi-l închipui și nu îl recunosc. Mierca vorbelor lui e de mulțumire și, cînd spune am făcut, înțelegi că, va face, atât de trainic e ce au lăsat în urmă mîinile lui, bătătoritele palme ale lui Gheorghe Achim.

mînt cînd am intrat în cooperativă. Ce s-ar fi ales de copiii mei dacă rămîneau așa. Acum unul e student la medicină, iar altul

AL PĂMÎNTULUI

Încercă la Lugoj la „textila” și face liceul seral.

Mie mi se pare că pentru prima dată ascult o biografie fără amintiri. Tot ce ne spune privește prezentul și ce va fi și în fiecare vorbă intuiesc o iubire a acestor zile, o dragoste asemănată cu ardoarea — fermecător și profund sentiment.

Vreau să schimb vorba.

— Cum merge cu semănatul?

— O să fie bai dacă nu plouă.

Și răspunsul acesta m-a întristat pentru toată ziua. Seara, în drum spre casă, pe parbrizul mașinii noastre, câteva picături solide cu iubirea pământului m-au făcut să mă gândesc la ochii grei de bucurie a lui nenea Huniar.

Gheorghe Achim, Leubardt Suniar, Teodor Zaharia — nume obișnuite, destine la fel, cei care astăzi se pot mândri că au fost primii care au ales din două, drumul cel mai bun. Și poate că așa cum se întâmplă în cărțile cu frumuseți ale copilăriei, de pe genunchii oamenilor acestora, nepoții vor asculta cîndva povestea adevărată care va începe molcom cu „a fost odată ca niciodată, cînd într-un sat de la marginea dinspre apus a unei țări bogate, sărăcia se furisase în casele oamenilor și le furase odihna și somnul...”

Și poate că nepoțelul îl va asemui pe făt-frumosul care a ucis-o pe hapsina sărăcie cu bunicul, care, cînd povestește pare atît de tînăr...

Toate faptele noastre

Iosif Demeter, președintele Cooperativei agricole de producție din Nerău este încă tînăr. Dacă s-ar încerca o caracterizare a acestui om care discută firesc despre valoarea producției globale a cooperativei pe care o conduce, despre averea obștească de

obținute la floarea-soarelui în 1967, sau a celeia de 27.604 kg ceapă la ha (1965) și de 5.813 kg boabe porumb la ha (1970). Pentru noi cifrele acestea înseamnă mult. Ele sînt de mult, pentru noi, fapte adevărate cu semnificații aparte. Ele, cum să vă spun, sînt neștiute atenția noastră, a tuturor oamenilor de aici. Voiati să știți ce am făcut eu, președintele ca toate aceste cifre să urce? Exact ceea ce vă spuneam la început. Am observat, am ascultat. Am fost atent către ce îi trăgea inima pe cei care mă înconjurau. Așa se face că acum, în fiecare din locurile cheie se află cite un om de nădejde, care își pune și sufletul în ceea ce face. Eu, unul, nu cred că poate fi un om mai potrivit decît Mircea Milovan la ferma zootehnică, ori că Eleonora Ivanovici ar putea fi înlocuită de cineva la ferma mixtă. Ea, Eremia Ardeleanu, Gheorghe Cătană ori Eremia Aleoșean, oricare dintre ei, cunosc fiecare colț al cooperativei, fiecare piatră așa cum copiii își cunosc jucăriile. E și aceasta una din tainele noastre. Dar nu totul.

Îl ascultam pe Iosif Demeter în timp ce ne arată noile construcții din ferma zootehnică. Totul e complex și vast și ne gândim cît de grea e coordonarea unei asemenea întreprinderi, în care, oamenii sînt aici, cu toată viața lor. Copiii cresc sub torida învălmășeală de zgomote, acest semn al muncii fără preget, care confirmă parca rostul fiecărui om de aici și în același timp nepuizabila lor energie.

— Să nu uit — ne spune președintele la despărțire. Am și eu o rugăminte la dumneavoastră. Vreau să menționați între rîndurile pe care le veți scrie, recunoștința noastră pentru ajutorul efectiv adus cooperativei de către cadrele didactice ale institutului și, în special, pentru competența sprijin acordat în nenumărate rînduri de către tovarășul profesor Nicolae Gluhoschi și colaboratorii săi. Ne-au ajutat mult. Personal, am fost impresionat de promptitudinea acestora. Datoriți lor, am reușit să lichidăm complet sterilitatea la vaci. Aceleași sentimente de mulțumire la păstrăm și tovarășului Ioan Martin care, efectuînd cercetări științifice în cooperativa noastră, ne-a comunicat de fiecare dată concluziile care le considera că ne-ar interesa.

La Teremia asemeni unui oraș

Fină să îl cunosc pe primarul din Teremia Mare, mi-l îndepășeam un bărbat trecut de cincizeci de ani, cu trăsături robuste și mișcări stăpînite. Întîlnindu-l, m-a fascinat prin dinamismul său, voicînea sa fragilă cu ceea ce înțelegem prin primul om al unei comune. Viliam Heinz abia mă întrece în vîrstă, și e unul din oamenii despre care se poate spune că este stăpînul unei tîmrești înțelepte. Îmbină într-un chip inedit exactitatea cu entuziasmul. Aplică pe obiect subtilitatea înțelepciunii sale de a conduce. Iubește istoria și printr planurile sale se află și acela al unui muzeu comunal.

— E bine să nu se uite nimic. Mai ales că ceea ce înălțăm noi nu seamănă de loc cu obiceiurile Teremiei de odinioară. Pînă și deprinderile s-au schimbat. Romanticul trai patriarhal e forțat la o desfășurare tîpidă. M-ați întrebat despre măsura în care existența cooperativei a determinat liniile de sens ale tendinței de urbanizare ale comunei. Ei bine, este lucrul despre care îmi face plăcere să vorbesc, fiindcă orice curs i-aș da discuției voi ajunge la aceleași concluzii. Pentru locuitorii Teremiei și ai celorlalte două sate aparținătoare — Nerău și Teremia Mică, bunăstarea își are înțelesul ei deplin materializat. Odată cu evoluția cooperativei, lumea interioară a fiecăruia a cunoscut, de la o zi la alta, schimbări sensibile. Toate inoirile la care sînt martori și participanți direcți, pornesc, în fapt, de la condițiile și posibilitățile noastre. Sînt, cu alte cuvinte, în funcție de resursele de care dispune comuna. La început,

prima noastră grijă a fost întărirea economică a celor trei sate ale comunei, prin obținerea de producții agricole sporite ca, după aceea, să trecem la acțiuni care vizează asigurarea condițiilor de trai civilizat pentru toți locuitorii. Ce anume am făcut? Vă rog să vă notați. Treizeci și patru de mii de metri pătrați de trotuar, un complex comercial, o secție de prestări (cu ateliere începînd de la cîsmărie pînă la coafură) avem trei școli (două de opt clase și una de patru clase), e ridicată în roșu o sală modernă de gimnastică.

Observați, după fiecare frază s-ar cere un semn de exclamare, dar tonul primarului Vili — cum îi spun toți aici — nu pune asemenea semne.

— Trei cîmine culturale, biblioteci, apă potabilă în fiecare casă...

Simplu, extraordinar de simplu și convingător. La Teremia, asemeni oricărui oraș, există apă în fiecare casă. Douăzeci și unu de kilometri de conducte. Douăzeci și unu de mii de metri de șanț săpați nu pentru a uimi pe cineva ci, pentru că era necesar, pur și simplu pentru că era necesar.

Probabil așa gîndesc toți oamenii aici la Teremia. Pentru că fiecare dintre noile înălțări poartă în structura și în dinamica funcționării ei datele ascensiunii pe care o urmează Teremia în mișcarea sa spre dimensiunile viitoare. Este ceea ce se naște din legile construcției socialiste. Este forța dezlănțuită inițial, la îndemnul partidului, de mîna aceea de oameni care au închebat, cu douăzeci și doi de ani în urmă, prospera familie a cooperativitorilor.

zeci de milioane, dacă aș încerca, așadar, o conturare a unui astfel de portret mi-e teamă că vorbele ar suna sec. Pe omul acesta amabil, calm, îl pot desena din câteva cuvinte doar — un spirit ales, o gîndire cutezătoare, o inimă generoasă.

Ascultați-l vorbind.

— Președintele trebuie să știe totul. Să observe, să asculte, să încerce și mai ales să prevadă. Între evoluție și perspectivă avem elementele noastre certe — oamenii și pămîntul. Restul trebuie înfăptuit, trebuie creat așa cum ne-am obișnuit în cei douăzeci de ani de cînd am ales drumul acesta. Toate faptele noastre sînt prinse între două cifre — aceea de 75 de mii de lei averea obștească inițială (la 100 ha) și un milion donăsite de mii, astăzi. Vă imaginați în ce măsură acest meys ascendent obligă. Și avem cu ce să ne mîndrim. Dacă nu aș avea în vedere senzația abstractă pe care i-o dă cititorului cifrele v-aș mai da câteva. De exemplu aceea de 2.989 (!) kg/ha

Realizarea acestor pagini intitulate simbolic **Deceniul de aur al pămîntului** au fost prilejuate autorilor — ADRIANA BORS-NIRVARA, NICOLAE BĂDILESCU, IONEL STANCA și IULIAN FRANGULEA de memorabilul eveniment al aniversării a 10 ani de la încheierea procesului revoluționar al cooperativizării agriculturii României Socialiste.

COOPERARE ȘI UNITATE DE ACȚIUNE

Conștient angajat în împlinirea programului de dezvoltare multilaterală a societății noastre socialiste, consacrandu-și toate forțele și energiile creatoare transpunerii lor în viață, tineretul nostru, poporul român, călăuzit de partid, manifestă totodată un înalt spirit de responsabilitate pentru cauza generală a socialismului și progresului pentru destinele umanității.

Acestor obiective îi răspund și activitățile pe plan extern ale Uniunii Tineretului Comunist, ca organizație revoluționară a tineretului român, care vede în extinderea relațiilor de prietenie și colaborare cu toate țările lumii elementele esențiale ale problemății actuale ale tineretului generației.

În cele ce urmează vom enumera câteva din acțiunile întreprinse de Uniunea Tineretului Comunist și Uniunea Asociațiilor Studențești din România pe plan internațional acțiuni concretizate în rezoluții privind promovarea în rindul tineretului a idealurilor de pace, înțelegere și respect reciproc între popoare.

Materialul a fost selectat din articolul „Dialogul viu, solidaritate militantă” de tovarășul VASILE NICOLCIOIU, secretar al C.C. al U.T.C., articol apărut în revista „Lumea” din 23 martie 1972.

Tineretul nostru acordă o înaltă prețuire valorilor create de alte popoare, sprijină realizarea idealurilor înaintate ale omenirii progresiste. Spunând că „dacă vrei să te bucuri de propria ta valoare, acordă lumii valoarea cuvenită”. Goethe rostea un mare adevăr.

În activitatea pe plan extern, organizația de tineret, tineretul român se călăuzește după principiile și obiectivele politicii externe a partidului și statului nostru de dezvoltare a relațiilor de prietenie și colaborare cu toate țările socialiste cu țările în curs de dezvoltare, cu celelalte state ale lumii, indiferent de orientarea lor social-politică — pe baza respectării principiilor suveranității și independenței naționale, egalității în drepturi, neimixtării și avantajului reciproc — de largire, dezvoltare și susținere activă a frontului antiimperialist, a tuturor forțelor progresiste și iubitoare de pace. Preocuparea consecventă pentru problema complexă a tineretului generației este ilustrată și de inițiativele României pe plan internațional, de propunerile prezentate de țara noastră la O.N.U. și în alte organisme internaționale, propuneri concretizate în rezoluții privind promovarea în rindurile tineretului a idealurilor de pace, înțelegere și respect reciproc între popoare, educarea sa în spiritul respectării drepturilor omului și libertăților fundamentale, participarea sa activă la dezvoltarea socială și națională, la cooperarea internațională.

Pornind de la luarea în considerare și valorificarea noilor trăsături ale mișcării de tineret, U.T.C. și U.A.S.R. au dezvoltat continuu relațiile de cooperare și solidaritate cu organizațiile comuniste revoluționare, cu mișcările de tineret de diferite orientări politice, ideologice și afilieri internaționale, care se pronunță și în lupta pentru cucerirea drepturilor și satisfacerea revendicărilor legitime ale tinerilor, pentru libertate, independență, pace și progres social. Acționând în acest spirit, organizația noastră de tineret și studenți întreprinde și dezvoltă legături de colaborare cu peste 400 de organizații.

Legăturile U.T.C. și U.A.S.R. cu organizațiile de tineret din toate țările socialiste se dezvoltă cu succes pe fundamen-

tele aspirațiilor și idealurilor comune, realizându-se în forme diferite — schimburi de delegații, participări la congrese, seminarii, întâlniri, consultări bilaterale și multilaterale etc.

Pentru a folosi câteva date, aș aminti că numai în perioada 1970—1971 ne-am vizitat țara peste 70 delegații din țările socialiste, iar delegații ale tineretului român au luat parte la circa 80 de întâlniri, seminarii, colocvii, conferințe, consultări și schimburi de opinii în țările socialiste.

Relațiile de prietenie și colaborare, contactele și schimburile cu tineretul din Uniunea Sovietică, din celelalte țări socialiste europene, cu tineretul din Republica Populară Chineză, cu tinăra generație din R.D. Vietnam, Mongolia, R.P.D. Coreeană, Cuba cunosc o permanentă întărire, o largire și diversificare continuă.

Reprezentanți ai U.T.C. au luat parte, anul trecut, la congresele organizațiilor frățesti din R. D. Germană, Ungaria, R.P.D. Coreeană. În anul 1971, o delegație a U.T.C., condusă de primul secretar, tovarășul Dan Marțian, a efectuat o vizită în R.D. Vietnam, care a marcat o contribuție de seamă la întărirea prieteniei și solidarității militante dintre tineretul celor două țări. Pe o linie mereu ascendentă se înscrie, de asemenea, colaborarea cu tineretul Cubei. În acest context aș aminti și participarea brigăzii „23 August — România” la recoltarea trestiei de zahăr, precum și a unui grup de tineri care în prezent lucrează la construcția unei școli în Cuba, ca expresie a solidarității cu cei pentru care „Patria o muerite, venceremos!” nu este o simplă formulă, ci crezul unui întreg popor. Prin întâlnirile, contactele, vizitele de studiu și documentare, schimburile de experiență, organizațiile de tineret din țara noastră urmăresc să aducă un aport propriu, specific la dezvoltarea colaborării, la întărirea unității și coeziunii țărilor socialiste.

Tineretul român manifestă sentimente puternice de stimă și solidaritate față de lupta tineretului comunist, a tinerilor revoluționari, față de lupta tineretului comunist, a tinerilor revoluționari, față de mișcările de eliberare națională și tineretul progresist din întreaga lume. Colabo-

rarea și dialogul cu organizațiile comuniste, revoluționare își dovedesc pe deplin necesitatea, valoarea și contribuția la o mai bună cunoaștere reciprocă, la realizarea unui larg schimb de informații și opinii, în spiritul stimei și respectului reciproc, asupra celor mai actuale probleme ale mișcării de tineret și ale vieții internaționale. În anii 1970—71, au vizitat România 50 de delegații ale tineretului comunist și muncitoresc, iar 40 de organizații ale tineretului comunist din diferite țări și-au trimis reprezentanții la cel de-al IX-lea Congres al U.T.C. Conducerea multor organizații comuniste — ale celor din Italia, Finlanda, Norvegia, Suedia, Japonia, Mexic și altele — au inițiat consultări asupra unei game întinse de probleme ale mișcării de tineret, ca semn de prețuire și respect pentru pozițiile și deile promovate de organizația noastră, pe care doreau să le cunoască în profunzime. Pentru a mă referi doar la cele mai recente contacte realizate cu organizațiile comuniste, aș menționa schimburile de delegații, vizitele, consultările și discuțiile purtate cu conducătorii și reprezentanții ai tineretului comunist și muncitoresc din Italia, Spania, Franța, Austria, Belgia, Cipru, Danemarca, Finlanda, Suedia, R.F. a Germaniei, Norvegia, Portugalia, Maroc, Anglia, Venezuela, Chile, Mexic, Japonia.

Consecvent solidar cu popoarele care luptă împotriva imperialismului, colonialismului și neocolonialismului, a oricăror forme de dominație, tineretul român — împreună cu întregul nostru popor — intensifică legăturile de cooperare cu mișcările de eliberare națională, sprijinind politic și material realizarea năzuințelor de libertate, independență și progres. În ultimii ani, s-au realizat multiple contacte cu tineretul mișcărilor de eliberare din Angola, Mozambic, Guineea-Bissau, Africa de Sud, Namibia, atât prin vizitele unor delegații în țara noastră, cât și cu participarea, anul trecut, la întâlnirea de solidaritate cu mișcările de eliberare din coloniile portugheze, organizată în R. P. Congo, nu-a prilejuit îndelungate și fructuoase convorbiri cu liderii acestor mișcări. Reprezentantul M.P.L.A. (Angola) îmi declara, cu sinceră grațitudine, că luptătorii din Angolă cunosc și prețuiesc simpatia și sprijinul poporului, a tineretului nostru. Într-o vizită efectuată în țara noastră, Gideon Dlinga, membru al Secretariatului organizației de tineret a Congresului Național African, sublinia la rindul său, că popoarele africane se bizuie pe prietenia și ajutorul României. „Aș dori și eu acest prilej — spunea el — să exprim mulțumiri pentru consecvența cu care țara dumneavoastră se situează pe pozițiile înfierării apartheidului, susținând activ lupta de eliberare pe teritoriul african”.

Relațiile în continuă dezvoltare cu tineretul Africii au adăugat noi valențe

procesului de întărire a prieteniei și cooperării dintre România socialistă și țările africane. La Congresul U.T.C. au fost prezente 18 delegații africane, iar în ultimul timp s-au realizat vizite și schimburi de delegații cu organizațiile din Algeria, Guineea, R. P. Congo, R. A. Egipt, Maroc, Tunisia. Având prilejul de a vizita aceste țări, de a cunoaște amploarea luptei și proceselor sociale dintr-o serie de țări africane, mi-am dat seama și mai bine de dorința tineretului de a contribui la dezvoltarea liberă, independentă a popoarelor respective. Africa nu mai poate fi asociată doar cu muzica, dansul și costumele specifice.

Ca și altor continente, îi este caracteristică, în primul rînd, setea de descătușare, înnoire și progres.

Explozia de idei, curente și tendințe se transformă, în forme adecvate, în cimpul luptei politice. Ultimii ani au fost generoși și în ce privește mișcarea de tineret, pe al cărei firmament au început să strălucească noi forțe politice și sociale. Organizații de diverse orientări politice — socialiste, social-democrate, radicale și chiar democrat-creștine — au început să înscrie în programele de luptă obiective care vizează transformări profunde în viața societății și a lumii contemporane. Existența unor obiective comune a condus în mod necesar la colaborarea dintre aceste forțe. Cu cîteva ani în urmă, în cursul unei vizite în Chile, am avut plăcerea unor întrevederi cu Salvador Allende. Era președinte al Senatului, un președinte tribun, care denunța nedreptatea, care deschidea porțile Senatului pentru a găzdui muncitore în grevă, care ignora rigorile parlamentului burghez și ocrotea pe guerilleros în Insula Paștelui. Îi revăd mișcărilor și gesturile cu care își accentua ideile. Revoluția chiliană, spunea el, nu poate fi recit creația comună a comunistilor, socialistilor, radicalilor, a maselor populare, a tuturor forțelor interesate în realizarea aspirațiilor fundamentale ale poporului chilian. Aveam impresia că se adresa cu multă insistență celor care ne însoțeau, reprezentanți ai tineretului, invitându-i să rețină, să reflecteze și să tragă concluzii. L-am reținut anul trecut, ca președinte al Republicii Chile. Mă bucuram că pot aduce un omagiu nu numai celui care s-a consacrat unui ideal, ci și concepției care-l inspira în neobosită sa activitate politică.

Am amintit un exemplu, care reprezintă, poate, un simbol. Lărgirea și dezvoltarea forțelor progresiste și democratice constituie, însă, o caracteristică fundamentală a epocii noastre. Acționând în spiritul ei, tineretul român, călăuzit de Partidul Comunist Român, și-a lărgit considerabil legăturile de cooperare cu organizații de cele mai diverse orientări politice și ideologice.

PETER DALE (Anglia)

În memoria unui poet ucis de naziști

Cîteva în păduri înghețate împușcați
cîteva proptiți de ziduri mai înalte
în taină în orașe cucerite,
pe mulți i-au îngropat pe vremuri de măceluri,
și ani de zile nimeni n-a știut pe unde.
Un pădurar a luat în seamă un arbore însemnat;
un arhitect reface un zid mîncat
ani mai tîrziu; vreo rămășiță
rămîne întotdeauna în vreun loc nepotrivit;
și grădinarul bombăne cînd dă de o treanță
ascunsă în pămîntul gras al vreunui parc.
Ceva se întimplă acolo unde mor ei.
Fiii ucisilor preiau puterea
un adolescent a simțit ceva ciudat pe aici,
și mai tîrziu, cînd e bărbat ocolește locul
pînă cînd cineva cu întrebarea lui strănește un răspuns.
Pe urmă vine un bărbat, fiul vreunui tovarăș
sau prietenul vreunui prieten al băiatului;
pe hărțile locului numele unei păduri;
sus, pe un zid, o dată greșită ridicată;
o buruiănă înflorită într-un răsăd de flori
și morții care pun întrebări.
În românește de Mircea Ivănescu

MATALA MUKA DI TSIKATUMBA (Zair)

În ritmul tainic de infern

Cuprînde-mă în ritm tainic de infern
în corola-ți ce-nfruptă roiul de albine
ca să mă-mbăt de trupul tău ca de parfum de iasomie
O, chip de inger, rodul iubirii a două stele!
Roiul frenetic în mină-mi devine miel;
iar așteptîndu-te
roiul te simte după umblet, o Delie
o, vrăjitoare de suflete ce dragostea o caută
o, cit etern e-ndulcea umbră
a tineretului risipite-n valuri!
Cuprînde-mă în ritmul tainic de infern
tu fată din savane ce-nțînzi mina sfioasă
ai numai vrajă în coapse
fată din savane ce-nțînzi o mină sfioasă
pierita-l cu satul sub cenușă
și tu tinără din Kinshasa care ți-ai pus
In zori
văl dulce de mireasă...
Sub cer de flăcări
privirea-mi sumbră rătăcește
căutînd răsufierea lui Nembo în atmosfera încinsă.
Ca puful mătăsoș al unei păsări
mă răsfațau
ale tale mîngieri
ca dangătul de clopot ce rupe dulcea-amortire-n zori

așa mă chinuie trupescul neastîmpăr
al lui Nembo, luceafărul adolescenței mele
îmi zbuciumă spinarea în fiecare clipă
în febra dulce a dansului
în infinitul sfișiat de ritm drăcesc.
Și numai patria-mi are răbdare
căci ea nu cunoaște neînțelegerea.
În românește de M. Cojan și D. Gheorghiu

Colegiul de redacție

VASILE TOCUT — redactor șef, TRAIAN COSTI — redactor șef adjunct, IULIAN FRANGULEA — redactor,

Lector univ. TRAIAN GALERIU, asist. MIRCEA GOIAN, asist. MARIA NEGREA, asist. MARIA SPINEANU, ION ZAMFIROIU, VALERIU TABĂRĂ, ILIE CIOCAN, PETRU MITROI, DANUȚ BUDIȘTEANU, CONSTANTIN CÎRLIG — studenți.

Secretar general de redacție, NICOLAE BĂDILESCU.

Adresa redacției — revista „Agraria”, Institutul Agronomic Timișoara, Piața Unirii 1/a, tel. 3-24-20, 3-24-21.